

до, нѣмъ трѣбѣва да зѣмемо дѣвѣйка напѣша
 прилика, а ты иискашъ нѣа, не самъ шо ѣ безъ
 рѣще, а ми Богъ знае, каквѣ ѣ нѣкоа селѣнка,
 и за коа причина и са ѡсѣкли рѣщете това ще
 да ни бѣде на срѣмъ. рѣкло момчѣ то: отче!
 не може да бѣде тѣа хѣвостъ и тѣа разумъ на
 прѣста рѣда, она се види да ѣ царски рѣдъ, ѡ-
 бѣче а ко бы была и ѡ прѣста рѣда, ахъ нѣа и-
 скамъ, а не дрѣга ни ѣднѣ. Видѣлъ тѣтко мѣ
 зашо не се ѡстава ѡ нѣа, и по законѣ бѣнчалъ
 го. И царь нѣинъ тѣтко падналъ въ голѣма
 жалость за нѣа, шо ѣ станала на прелквѣзна та
 негова дѣщерка, а царица та мѣ рѣкла, да ѣ по-
 бѣгнала скрѣшома нѣщемъ, а царятъ плакалъ
 не може да се оутѣши: и ималъ сѣмненѣе (шѣ-
 бѣ) на царица та, но молчалъ и трасилъ ѣ на
 сѣкой градъ, и писалъ по сѣчки те странѣ, да
 се соверѣтъ сѣчки те мѣ человекѣци да играѣтъ
 съ конѣ, да се малко развесѣли ѡ тѣа жалость,
 дошелъ вѣсть (хавѣръ) и на свѣкаръ Маринъ,
 да иде тамъ, а сынъ мѣ рѣклъ: отче, ахъ да
 идемъ заради тѣбе, а ты чѣвай невѣста та ми,
 и а ко рѣди доклѣ не самъ дошелъ, варди и нѣа и
 дѣте то. Отѣцъ го благослови и го прѣти, да
 иде съ бѣжѣа помошь. И тамъ се показалъ предъ
 дрѣги те юнакъ, и разуменъ, и сѣчки те го
 похвалили, и го видѣла тѣа лѣкава царица, и ииска-
 ла да го залѣби. Прѣче викнала ѣдинъ неговъ слѣ-
 га и пыталъ го, ѡ дѣка ѣ твоѣ господинъ, и ѣ-
 мали жена: тѣой неговъ слѣга казалъ и сѣчко
 каквѣ ѣ былѣ, какъ нашѣлъ ѣднѣ дѣвѣица безъ
 рѣвки, и каквѣ лице имала, и сѣчкото. и въ
 исто то време дошла мѣ книга ѡ каца мѣ,
 зашо родила жена та мѣ дѣѣ дѣнѣ мѣжки
 тѣгѣва тѣа сла царица се сѣплашила. "Зачѣтъ
 колѣзнь и рѣди беззаконѣе". И викнала при